

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

25. června 2020*

„Přístup k dokumentům - Rozhodnutí ECB zavést dočasnou správu nad Banca Carige SpA -
Odepření přístupu - Řízení v nepřítomnosti žalovaného“

Ve věci T-552/19,

Malacalza Investimenti Srl, usazená v Ženevě (Itálie), zastoupená P. Ghiglione, E. De Giorgi
a L. Amicarelli, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské centrální bance (ECB), zastoupené F. von Lindeinerem a M. Van Hoecke, jako zmocněnci,
ve spolupráci s D. Sarmiento Ramírez-Escuderem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ECB LS/LdG/19/185 ze dne 12. června 2019, kterým byl odepřen přístup k několika dokumentům týkajícím se rozhodnutí rady guvernérů ECB ECB-SSM-2019-ITCAR-11 ze dne 1. ledna 2019 o zavedení dočasné správy nad Banca Carige SpA,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, P. Nihoul (zpravodaj), a J. Martín y Pérez de Nanclares, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Malacalza Investimenti Srl, je společností založenou podle italského práva. Je hlavním akcionářem Banca Carige SpA, v níž přímo vlastní 27,555 % kapitálu.
- 2 Dne 20. září 2018 obnovila valná hromada akcionářů představenstvo Banca Carige. Vzhledem k míře své kapitálové účasti v uvedené společnosti, žalobkyně jmenovala většinu členů představenstva.

* Jednací jazyk: italština.

- 3 Dne 22. prosince 2018 po skončení nové valné hromady akcionářů Banca Carige, v jejímž průběhu byl zamítnut návrh na navýšení základního kapitálu na 400 milionů eur, někteří členové představenstva odstoupili.
- 4 Rozhodnutím ze dne 1. ledna 2019 (dále jen „rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019“) zavedla Evropská centrální banka (ECB) dočasnou správu nad Banca Carige v souladu s italským právem provádějícím směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190). Nařídila tedy rozpuštění správních a dozorčích orgánů uvedené společnosti a jmenovala tři dočasné správce a dozorčí výbor složený ze tří členů.
- 5 Rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019 nebylo zveřejněno a důvody, na kterých je založeno, nejsou žalobkyni známy. ECB zveřejnila toto rozhodnutí jen v podobě tiskové zprávy ze dne 2. ledna 2019, ve které byla uvedena jména dočasných správců Banca Carigi, jakož i členů dozorčího výboru uvedené společnosti a ve které byl obecně popsán pojem „dočasná správa“, jakož i povinnosti dočasných správců.
- 6 Dne 15. ledna 2019 podala žalobkyně ECB žádost o přístup na základě článku 6 rozhodnutí ECB 2004/258/ES ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (Úř. věst. 2004, L 80, s. 42), která se týkala:
 - rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019 a jeho příloh;
 - dokumentů týkajících se období od 30. listopadu 2018 do 2. ledna 2019 a obsahujících jiná rozhodnutí, která přijala ECB ve vztahu k Banca Carige, včetně návrhu rozhodnutí týkajícího se plánu přeměny na vlastní kapitál s jeho tabulkami a přílohami, komunikace mezi ECB a představenstvem uvedené společnosti nebo jedním či několika jeho členy, jakož i zápisy ze schůzek mezi ECB a představenstvem této společnosti nebo jedním či několika jeho členy.
- 7 Dne 14. února 2019 informovala ECB žalobkyni, že lhůta pro odpověď na žádost o přístup k dokumentům byla prodloužena o 20 pracovních dnů v souladu s čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 2004/258 z důvodu zvýšené pracovní zátěže.
- 8 Dne 17. února 2019 odpověděla žalobkyně ECB, přičemž zpochybnila slučitelnost prodloužení lhůty k vyřízení její žádosti s čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 2004/258.
- 9 Dne 19. února 2019 odpověděla ECB žalobkyni, přičemž uvedla, že čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 2004/258 byl uplatněn k prodloužení lhůty k vyřízení žádosti o přístup k dokumentům předložené žalobkyní z důvodů obdržení mnohých žádostí týkajících se Banca Carige a konzultací s Italskou národní bankou o této otázce.
- 10 Rozhodnutím ze dne 13. března 2019 zamítla ECB žádost o přístup v plném rozsahu.
- 11 Dne 8. dubna 2019 podala žalobkyně potvrzující žádost výkonné radě ECB podle čl. 7 odst. 2 rozhodnutí 2004/258, v níž požadovala změnu rozhodnutí ECB ze dne 13. března 2019. V této potvrzující žádosti však žalobkyně vyloučila ze své žádosti o přístup plán přeměny na vlastní kapitál s jeho tabulkami a přílohami, který mezitím obdržela od dočasných správců Banca Carige.
- 12 Žalobkyně uvedla, že výňatky z dokumentu, který byl prezentován jako rozhodnutí z 1. ledna 2019, byly zveřejněny v podobě fotografií na internetových stránkách italského deníku. Uvedla, že pokud je na těchto fotografiích skutečně zachyceno uvedené rozhodnutí, výňatky, které obsahovaly, nemohly již být považovány za důvěrné, neboť byly zveřejněny a od té doby byly veřejnosti dostupné. Žalobkyně tvrdila,

že tyto výňatky v každém případě neobsahovaly žádnou důvěrnou informaci, neboť údaje, které v nich byly uvedeny, byly obsaženy v informačních dokumentech, jež Banca Carige zveřejňuje v souladu s právními předpisy použitelnými na úvěrové instituce kótované na regulovaných trzích.

- 13 Žalobkyně znovu podala svou žádost o přístup k úplnému znění požadovaných dokumentů, nebo podpůrně k nedůvěrnému znění vzhledem k výňatkům z rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019, které již byly zveřejněny na internetu, jakož i k době, která uplynula od uvedené žádosti, na základě které již nebyla vyžadována důvěrnost některých informací. Pokud jde o písemnou komunikaci mezi ECB a představenstvem Banca Carige, jakož i o zápisy ze schůzek mezi těmito účastníky, žádala o obdržení seznamu komunikace a schůzek, jména účastníků a obecný popis obsahu této komunikace a schůzek.
- 14 Dne 3. května 2019 informovala ECB žalobkyni, že v souladu s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí 2004/258 rozhodla, že o 20 pracovních dnů prodlouží lhůtu pro odpověď na potvrzující žádost z důvodu výjimečné pracovní zátěže.
- 15 Dopisem ze dne 29. května 2019 ECB oznámila, že lhůta, jejíž uplynutí bylo nově stanoveno na 4. června 2019, nebude dodržena.
- 16 Dne 12. června 2019 ECB svým rozhodnutím zamítla potvrzující žádost v plném rozsahu (dále jen „napadené rozhodnutí“). Toto rozhodnutí přebírá důvody uplatňované v rozhodnutí ECB ze dne 13. března 2019.

Napadené rozhodnutí

- 17 ECB identifikovala v napadeném rozhodnutí s ohledem na žádost o přístup podanou žalobkyní osm dokumentů, které roztřídila do čtyř kategorií:
 - rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019;
 - plán přeměny na vlastní kapitál a jakékoli jiné písemné rozhodnutí týkající se Banca Carige a přijaté v období od 30. listopadu 2018 do 2. ledna 2019;
 - písemná komunikace mezi ECB a představenstvem Banca Carige nebo jedním či několika jeho členy, k níž došlo v tomtéž období;
 - zápisy ze schůzek mezi ECB a představenstvem Banca Carige nebo jedním či několika jeho členy, které se uskutečnily v tomto období.
- 18 Odepření přístupu k dokumentu spadajícímu do první kategorie, a sice k rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019, je založeno na výjimce upravené v čl. 4 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2004/258, který stanoví, že „ECB odepře přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany [...] důvěrnosti informací, která je předmětem ochrany podle práva Unie.
- 19 ECB měla za to, že čl. 4 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2004/258 obsahuje obecnou domněnku důvěrnosti vztahující se na veškeré spisy, kterých se týká úkol spočívající v obezřetnostním dohledu, jenž jí byl svěřen.
- 20 ECB vyvodila existenci této obecné domněnky důvěrnosti ze skutečnosti, že normotvůrce Evropské unie stanovil pravidla, která ukládají zachování profesního tajemství všem osobám, které pracují nebo pracovaly v orgánech obezřetnostního dohledu, a dále vyžadují, aby důvěrné informace, které tyto osoby obdrží při výkonu své funkce, mohly být zveřejněny jen v souhrnné nebo agregované podobě tak, aby úvěrové instituce nemohly být identifikovány. ECB odkázala v tomto rámci na článek 27 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují

zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), na články 53 a následující směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338), jakož i na článek 84 směrnice 2014/59.

- 21 S odkazem na rozsudek ze dne 19. června 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, body 35 až 43) ECB uvedla, že v oblasti obezřetnostního dohledu nesmí být povinnost chránit důvěrné informace koncipována jako výjimka z obecné zásady transparentnosti, ale spíše jako samotné obecné pravidlo. Tato pravidla a obecná domněnka důvěrnosti, která z nich vyplývá, zaručují podle ní účinné provádění dohledu, neboť jak instituce podléhající dohledu, tak příslušné orgány se mohou opřít o skutečnost, že poskytnuté důvěrné informace nebudou v zásadě zpřístupněny. Tato důvěra je podle ní zásadní pro účinnou výměnu informací, která je zase klíčová pro řádné provádění obezřetnostního dohledu.
- 22 Konečně ECB uvedla, že pravidla uvedená v bodě 20 výše umožňují zpřístupnění důvěrných informací jen v některých případech, které jsou výslovně stanoveny a o které se v projednávaném případě nejednalo.
- 23 U dalších tří kategorií požadovaných dokumentů je odepření přístupu založeno na výjimce upravené v čl. 4 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2004/258 ve spojení s výjimkou upravenou v čl. 4 odst. 2 první odrážce téhož rozhodnutí, který stanoví, že „ECB odepře přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany [...] obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví“.
- 24 Pokud jde o čl. 4 odst. 2 první odrážku rozhodnutí 2004/258, ECB uvedla, že sdělení žalobkyni dokumentů obdržených nebo vyhotovených v rámci průběžného dohledu nad Banca Carige mohlo porušit obchodní zájmy této společnosti, neboť informace, které obsahovaly, nebyly veřejnosti známy a vyplývala z nich podstata současné obchodní pozice uvedené společnosti.
- 25 Vzhledem k tomu, že ECB neidentifikovala žádný převažující veřejný zájem na zpřístupnění dotčených dokumentů, dospěla rovněž k závěru, že zamítne žádost o přístup k těmto dokumentům, aniž konkrétně a individuálně posoudí každý z nich.

Řízení

- 26 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 7. srpna 2019 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 27 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne požádala žalobkyně, aby byla tato žaloba projednána ve zrychleném řízení podle článku 152 jednacího řádu Tribunálu. Žaloba a žádost o projednání věci ve zrychleném řízení byly doručeny ECB dne 20. srpna 2019. Dne 3. září 2019 předložila ECB k této žádosti vyjádření.
- 28 Rozhodnutím ze dne 18. září 2019 zamítl Tribunál (první senát) žádost o projednání věci ve zrychleném řízení. ECB byla informována o tom, že podle čl. 154 odst. 2 jednacího řádu byla lhůta pro podání žalobní odpovědi, která se prodlužuje o lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti, prodloužena o další měsíc.
- 29 Z důvodu změny složení senátů byl soudce zpravodaj přidělen ke čtvrtému senátu, kterému byla přidělena projednávaná věc.
- 30 ECB předložila žalobní odpověď dne 6. listopadu 2019.

- 31 Vzhledem k opožděnému podání žalobní odpovědi vyzvala kancelář Tribunálu žalobkyni v dopise ze dne 8. listopadu 2019, aby předložila své vyjádření k dalšímu průběhu řízení.
- 32 Dne 20. listopadu 2019 předložila žalobkyně vyjádření k dalšímu průběhu řízení a podle čl. 123 odst. 1 jednacího řádu požádala Tribunal, aby vydal rozsudek pro zmeškání.

Návrhová žádání žalobkyně

- 33 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:
- napadené rozhodnutí zrušil,
 - uložil ECB náhradu nákladů řízení.
- 34 Žalobkyně rovněž navrhuje, aby Tribunal v souladu s článkem 88 jednacího řádu nařídil dokazování týkající se předložení dokumentů, k nimž byl v napadeném rozhodnutí odepřen přístup.

Právní otázky

- 35 Článek 123 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že konstatuje-li Tribunal, že žalovaný, proti němuž byla řádně vznesena žaloba, nepředložil žalobní odpověď ve stanovené lhůtě, může žalobce navrhnout Tribunalu vydání rozsudku pro zmeškání.
- 36 ECB předložila v projednávaném případě žalobní odpověď dne 6. listopadu 2019, a sice sedm dnů po uplynutí lhůty stanovené v čl. 154 odst. 2 jednacího řádu.
- 37 Lhůta pro podání žalobní odpovědi – která by uplynula dne 30. září 2019, pokud by Tribunal vyhověl žádosti o projednání věci ve zrychleném řízení – uplynula dne 30. října 2019, neboť v případě zamítnutí žádosti o projednání věci ve zrychleném řízení se v rámci výpočtu lhůty pro podání žalobní odpovědi uplatní jen jedna lhůta z důvodu vzdálenosti (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 7. června 2017, De Masi v. Komise, T-11/16, nezveřejněný, EU:T:2017:385, body 17 až 20 a 22).
- 38 ECB tudíž neodpověděla na žalobu ve stanovené lhůtě.
- 39 Vzhledem k tomu – jak je uvedeno v bodě 32 výše – že žalobkyně navrhla Tribunalu, aby vydal rozsudek pro zmeškání, je třeba použít čl. 123 odst. 3 jednacího řádu.
- 40 V souladu s čl. 123 odst. 3 jednacího řádu vyhoví Tribunal v rozsudku pro zmeškání žalobcovu návrhovému žádání, ledaže zjevně nemá pravomoc nebo je zjevně nepříslušný k rozhodnutí o žalobě nebo je žaloba zjevně nepřípustná nebo po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 41 Zprv je třeba uvést, jak vyplývá ze žaloby, že žalobkyně navrhuje, aby Tribunal zrušil rozhodnutí výkonné rady ECB, které jí bylo určeno a potvrzuje odepření přístupu k dokumentům požadovaným žalobkyní.
- 42 Podle čl. 263 prvního pododstavce SFEU přezkoumává přitom Soudní dvůr Evropské unie legalitu aktů ECB, které mají právní účinky vůči třetím osobám. Čtvrtý pododstavec téhož článku stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat Soudnímu dvoru žalobu proti aktům, které jsou jí určeny.
- 43 Článek 8 odst. 1 rozhodnutí 2004/258 potvrzuje kromě toho, že v případě úplného nebo částečného odepření přístupu může žadatel použít opravné prostředky podle článku 263 SFEU.

- 44 Kromě toho podle čl. 256 odst. 1 prvního pododstavce SFEU je Tribunál příslušný rozhodovat zejména v prvním stupni ve věcech uvedených v článku 263 SFEU s výjimkou těch, které statut Soudního dvora Evropské unie vyhrazuje Soudnímu dvoru. Článek 51 uvedeného statutu vyjmenovává kategorie žalob, o kterých je odchylně od pravidla obsaženého v čl. 256 odst. 1 SFEU příslušný rozhodovat Soudní dvůr. Je přitom třeba konstatovat, že projednávaná žaloba nepatří do žádné z těchto kategorií.
- 45 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že Tribunál nepostrádá zjevně pravomoc ani není zjevně nepříslušný k rozhodnutí o projednávané žalobě.
- 46 Zadruhé je třeba uvést, že napadené rozhodnutí, kterým byla zamítnuta potvrzující žádost podaná žalobkyní podle čl. 7 odst. 2 rozhodnutí 2004/258, je určeno žalobkyni.
- 47 Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU přitom stanoví, že každá osoba může podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny. Žalobkyně je tedy aktivně legitimována a může se kromě toho dovolávat právního zájmu na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 30. dubna 2001, *British American Tobacco International (Holdings) v. Komise*, T-41/00, EU:T:2001:125, bod 20].
- 48 Za těchto podmínek nemůže být žaloba podaná kromě toho ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU považována za zjevně nepřipustnou žalobu.
- 49 Zatřetí je třeba uvést, že žalobkyně předkládá na podporu své žaloby dva žalobní důvody, přičemž každý obsahuje několik částí, jejichž prostudování neumožňuje Tribunálu považovat žalobu za zjevně neopodstatněnou.
- 50 Žalobkyně totiž zpochybňuje zejména v rámci první části prvního žalobního důvodu existenci obecné domněnky vyplývající z čl. 4 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2004/258, která by umožnila ECB zachovat důvěrnou povahu rozhodnutí, kterými byla zavedena dočasná správa nad úvěrovou institucí.
- 51 V tomto ohledu žalobkyně správně uvádí, že existence takové obecné domněnky důvěrnosti vycházející z čl. 4 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2004/258 nebyla v judikatuře doposud uznána nebo formulována.
- 52 Žalobkyně rovněž zpochybňuje v rámci druhé části druhého žalobního důvodu důsledky, které v napadeném rozhodnutí vyvodila ECB z ustanovení týkajících se profesního tajemství a důvěrnosti uvedených v bodě 20 výše.
- 53 S odkazem na rozsudek ze dne 19. června 2018, *Baumeister* (C-15/16, EU:C:2018:464, bod 46), žalobkyně tvrdí, že ustanovení uvedená v bodě 20 výše nemohou být vykládána jako ustanovení ukládající ECB absolutní povinnost důvěrnosti. Naopak podle těchto ustanovení by mohlo být v některých situacích odůvodněno sdělení informací.
- 54 Konečně žalobkyně uvádí v rámci druhé části prvního žalobního důvodu, že rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019, které nemohlo být podle ECB sděleno žalobkyni z důvodu jeho citlivé povahy, bylo zveřejněno – nepochybně bez povolení – v podobě výňatků uvedených na internetových stránkách italského deníku.
- 55 Žalobkyně tvrdí, že prostudování výňatků z rozhodnutí ze dne 1. ledna 2019, které byly zveřejněny, umožňuje konstatovat, že obsah uvedeného rozhodnutí není důvěrný, jelikož se týká informací, které byla Banca Carige jakožto společnost kótovaná na regulovaných trzích povinna zveřejňovat.
- 56 Tato okolnost má podle žalobkyně dopad na posouzení rizika, které by představovalo zveřejnění, v souladu s judikaturou (rozsudek ze dne 3. července 2014, *Conseil/in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 60).
- 57 Vzhledem k těmto skutečnostem nemůže být patrně několik výtek předložených žalobkyní považovaných za výtky po právní stránce zjevně zcela neopodstatněné.

- 58 Tribunál tedy konstatuje, že vzhledem ke skutečnostem spisu a ve světle předchozích úvah nepostrádá zjevně pravomoc ani není zjevně nepříslušný k rozhodnutí o žalobě, žaloba není zjevně nepřípustná a ani po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 59 Je tudíž třeba vydat rozsudek pro zmeškání, aniž je k učinění tohoto závěru nutné nařídít požadované dokazování.

K nákladům řízení

- 60 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a ECB neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) LS/LdG/19/185 ze dne 12. června 2019, kterým byl odepřen přístup k několika dokumentům týkajícím se rozhodnutí rady guvernérů ECB-SSM-2019-ITCAR-11 ze dne 1. ledna 2019 zavést dočasnou správu nad Banca Carige, se zrušuje.**
- 2) **ECB se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Nihoul

Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. června 2020.

Podpisy.